

[Mimi Jakobsen]

kan vi gå ned og snakke lidt med bankrådgiveren igen om at få finansieret januarudsalget. Den er helt gal, men det kan da være, vi får travlt med at gøre det alligevel.

Lad os håbe, at det ikke går sådan, som man kan frygte. Navnlig vil vi opfordre regeringen til – det skal jeg vende tilbage til – at fremsætte nogle forslag, måske ikke om pisk med hensyn til opsparingsviljen hos folk, men så i hvert fald med nogle gode, solide gulerødder til at hænge foran viljen, som jeg tror egentlig eksisterer hos de fleste mennesker. Man vil egentlig hellere kradse gæld ned, man har bare før skattereformen, selvfølgelig, været lidt naragtig, hvis man gjorde det.

Jeg håber, regeringen vil spille ud med nogle solide initiativer på det område, for jeg tror, det bliver nødvendigt, og jeg tror, at der er glimrende forståelse for det og opbakning til det i befolkningen.

Naturligvis har vi også været opmærksomme på, hvad der kunne ligge af det, som nogle kalder sociale nedskæringer, vi kan kalde det sociale vilkår. Hvad ligger der af ændringer i de vilkår i finansloven? Jeg synes, man må sige, den er faktisk ikke så slem. Vi er imod de planer, der er om det nye huslejebegreb – dels af administrative grunde, for det bliver sikkert noget forfærdeligt mismask – men selvfølgelig navnlig, fordi det udsætter nogle ikke særlig favorabelt stillede grupper for nogle forhøjelser på et område, hvor nogle grupper ikke har mulighed for at øge deres indkomst, grupper, vi ikke føler med rimelighed kan rammes på boligområdet. Det har vi jo diskuteret i de forløbne dage, så jeg behøver vel bare at markere, at det er vi fortsat imod.

Så havde vi naturligvis også nogle CD-ønsker til denne finanslov, og det er måske nok det område, hvor vi har undret os mest. På den ene side er vi i hovedparten af – for ikke at sige alle – borgerlige aviser blevet udråbt som disse blegrøde CD'ere, der drøede rundt og flirtede med Socialdemokraterne, med hr. Svend Auken, med fru Ritt Bjerregaard, og hvad de hedder alle sammen, som ikke var til at regne med, som ikke ville stå vagt om budgettet, som ville hælde penge ud ad vinduet, og som jo nok pønsede på store milliardudgifter for det offentlige.

Sandheden er, at de ønsker, CD kom til regeringen med, og som jeg desværre må konstatere at vi ikke kunne få opfyldt – det er der så nogle

andre grunde til – ja, hvad var det for nogle? Det var nogle af disse halvsocialistiske forslag om at fjerne formueskatten for dem på 67 år. Jeg er sikker på, der er nogle, der vil nikke genkendende i de kredse. Det var spørgsmålet om, at man nu ikke skulle modregne så meget i dette med erhvervsbeskatningen, men tage chancen og så lave det lidt flot og lade erhvervslivet forstå, at nu skulle der fart på. Det var spørgsmålet om at sænke den amtskommunale grundskyld for produktionsjorden og for erhvervslivet – ikke for de private, men for de andre – for igen at give et incitament. Det var spørgsmålet om, at vi opfordrede regeringen til ikke at gribe ind i lejeværdien, vel vidende at det er skattereformstof.

Er der noget, vi har fået drøftet under denne finanslov, er det da i hvert fald, hvad der er skattereformstof, og det har vi lært udenad. Nej, det, vi vil bede regeringen om, er at forpligte sig til at optage forhandlinger i skattereformkredsen og som led i initiativer til at øge den private opsparing også at drøfte det forslag, om man ikke kunne præmiere eller give incitament til noget af den største private opsparing, der findes, nemlig den, man foretager i ejerboligen. Det kunne f.eks. gå ud på, at man i takt med, at man nedbragte sin gæld i sin ejerbolig – og vel at mærke lod være med at tage tillægslån til velfærdsknaster og udestuer, og hvad det alt sammen hedder – kunne få nedsat sin lejeværdi og derved få et ekstra synligt bevis på, at det faktisk var en rigtig god idé at ekstraordinært nedbringe sin gæld i ejerboligen.

Det nåede vi ikke særlig langt med, kan jeg rolig sige, men jeg har bare undret mig over, at når vi har nævnt disse forslag – det er kun nogle af dem; der er såmænd nogle, der er værre endnu, hvis man betragter borgerlig politik som slemt i regeringskredsen – har vi fået at vide, at det kunne ikke lade sig gøre.

Vi ved naturligvis godt, at det stort set skyldes, at Det Radikale Venstre har vetoet forslagene. Men vi har ikke fremsat dem for at genere Det Radikale Venstre eller for at drille.

Vi har faktisk undladt at drille. Vi har ikke krævet besparelser på miljø, kultur, undervisning og det, som Det Radikale Venstre havde nedlagt veto mod, for det kan man altså, når man er Det Radikale Venstre. Nej, vi tillod os såmænd bare at fremføre det, som vi ydmygt frembærer som vores politik, og som vi stort set